ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

9 ΤΕΤΑΡΤΗ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1961
ΠΕΡ. Β΄-ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4943

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΝ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕΝ Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ ΝΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΣΗ ΠΟΛΥ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΧΙΟΥΜ

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ Ο ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΤΙ Η ΔΥΣΙΣ ΩΘΕΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΝΑ ΜΗ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΝΕΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΕΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΗ ΕΛΠΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. Περὶ τὴν μεσημβρίαν συνῆλθεν εἰς τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσὲ ἡ «ὁμὰς ἐργασίας», ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ κ. Μπόλεν, διπλωματικοῦ συμβούλου τοῦ προέδρου Κέννεντυ, τοῦ κ. Κόλλερ, Ἀμερικανοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ κ. Λαλουὰ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων τοῦ Καὶ Ντ' Ὀρσὲ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἀνάλυσιν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς ὁ κ. Κρούστσεφ.

Οἱ ἐμπειρογνώμονες προέβησαν ἐπίσης εἰς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν αἱ δυτικαὶ Δυνάμεις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δώσουν εἰς τὴν τελευταίαν σοβιετικὴν διακοίνωσιν ἐν σχέσει μὲ τὸ Γερμανικὸν καὶ τὸ Βερολῖνον.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ εἶχε σήμερον ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μὲ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ΝΑΤΟ κ. Στήκερ. Εἰς τὴν συζήτησιν παρευρέθη καὶ ὁ κ. Φίνλετερ, ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εἰς τὸ Μόνιμον Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδος Χιοὺμ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Δύσις ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμον νὰ ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ρωσίαν διὰ τὸ Γερμανικὸν πρόβλημα.

Σχολιάζων τὸν λόγον τοῦ κ. Κρούστεφ, εἶπεν ὅτι ὑπάρχουν δυνατότητες ὅπως διεξαχθοῦν διαπραγματεύσεις, μέχρι τοῦδε ὅμως εἰς ὅλας μας τὰς ἐπαφὰς μὲ τοὺς Ρώσους διεπιστώσαμεν ὅτι οὗτοι εἶναι μόνον πρόθυμοι νὰ διαπραγματευθοῦν ἐπὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου τὰ δικαιώματα τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων θὰ μεταβιβασθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἀνατ. Γερμανίαν. Τοῦτο φυσικὰ δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πραγματικὴ ἐπιθυμία διὰ διαπραγματεύσεις, κατὰ τὰς ὁποίας, ὡς λέγουν, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν λύσεις εἰς ὅλα τὰ θέματα.

»Ἂν προτοῦ ἀκόμη ἀρχίσουν αἱ διαπραγματεύσεις, δὲν ὑπάρχουν πραγματικαὶ ἐλπίδες ἐπιτεύξεως συμφωνίας, τότε εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ διεξαχθοῦν αὗται.

»Ἐπαναλαμβάνω ὅτι κατὰ προσεχεῖς ὀλίγας ἑβδομάδας ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἤρεμον διαδικασίαν τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, προκειμένου νὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν κατὰ πόσον εἶναι δυναταὶ αἱ διαπραγματεύσεις καὶ ἂν ὑπάρχει βάσις διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς συναντήσεως εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ λόρδος Χιοὺμ εἶπεν ἐπίσης ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακοινώσῃ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀντιδράσῃ ἡ Δύσις, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ σοβιετικὴ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Βερολίνου θὰ ἐλάμβανε συγκεκριμένην μορφήν.

—Εἶναι ἀπολύτως σαφές, προσέθεσεν, ὅτι ἂν ὁ κ. Κρούστσεφ παίζῃ πολιτικὸν παιγνίδιον, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποκαλύψωμεν τὰ ἰδικά μας ἀτοῦ.

»Πάντως, ἡ κατάστασις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ χειροτερεύσῃ πολὺ ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου ἢ περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος ἔτους. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παρομοίας ἀκριβῶς καταστάσεως, ἐδημιουργήθη τὸ ΝΑΤΟ.

»Κατὰ συνέπειαν, αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ἐνδεχομένως ἐπὶ τοῦ θέματος, ὑπὸ τὴν μορφὴν προπαρασκευῆς, πρὸς ἀντιμετώπισιν μιᾶς ἐπιδεινώσεως τῶν πραγμάτων, ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργήσῃ, ὡς ἐλπίζεται, προοδευτικῶς καὶ ἀποφασιστικῶς διὰ τὴν ἐφαρμογήν των.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Κρούστσεφ ὅτι ἡ Δύσις ὠθεῖ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πολέμου.

—Τὸ μόνον, κατέληξε, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦμεν νὰ πράξωμεν, εἶναι νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν συνέχισιν ἑνὸς συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε κατὰ τρόπον ἄριστον κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν καὶ ἂν ὑπάρχουν δυνατότητες ὅπως τὸ σύστημα τοῦτο βελτιωθῇ, εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νὰ δεχθῶμεν μίαν συνάντησιν διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τρόπον τῆς βελτιώσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐκ τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. Κρούστσεφ, εἶναι ὅτι οὐδεμία ἀξιόλογος μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν σοβιετικὴν στάσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βερολῖνον καὶ τὸ Γερμανικὸν πρόβλημα.

Ἂν καὶ τὸ Φόρεϊν Ὄφφις ἀποφεύγῃ νὰ διατυπώσῃ οἱονδήποτε ἐπίσημον σχόλιον, ἐν ἀναμονῇ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ Βρεταννοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδου Χιοὺμ πρὸς τὸν κ. Μὰκ Μίλλαν, μὲ τὸν ὁποῖον συνηντήθη σήμερον, ἐν τούτοις ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Κρούστσεφ ἐπιβεβαιώνει σαφῶς τὴν πρόθεσιν τῆς Ρωσίας νὰ ὑπογράψῃ χωριστὴν συνθήκην εἰρήνης μὲ τὴν Ἀνατ. Γερμανίαν.

ΕΞΕΤΕΘΗΣΑΝ ΣΧΕΔΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΜΥΣΤΙΚΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΡΩΣΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ ἐξέθεσε σήμερον ἐνώπιον τοῦ μονίμου Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ τὰ σχέδια περὶ ἐνισχύσεως τῆς Δύσεως, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς σοβιετικῆς προκλήσεως εἰς τὸ Βερολῖνον.

Ὁ κ. Ράσκ ἐνημέρωσε τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν, ἐπὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν μέτρων, ποὺ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Μεγ. Βρεταννία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Δυτ. Γερμανία ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν πρὸς ἀντιμετώπισιν οἱασδήποτε κρισίμου καταστάσεως, ποὺ θὰ προέκυπτεν ἀπὸ τὴν διακηρυχθεῖσαν πρόθεσιν τῆς Ρωσίας νὰ ὑπογράψῃ χωριστὴν συνθήκην εἰρήνης μετὴν Ἀνατ. Γερμανίαν, καθὼς καὶ ἐξ οἱασδήποτε μονοπλεύρου σοβιετικῆς δράσεως εἰς τὸ Βερολῖνον.

Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπληροφόρησε τοὺς συμμάχους τοῦ ΝΑΤΟ ἐπὶ τῶν πορισμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων κατέληξαν αἱ διεξαχθεῖσαι ἐνταῦθα τριήμεροι συνομιλίαι μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυτικῶν δυνάμεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ προέβη ἐνώπιον τοῦ Μονίμου Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι τὸ Μόνιμον Συμβούλιον συνεφώνησεν ὅπως πυκνώσῃ τὰς συνεννοήσεις ἐν ὄψει τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν προστίθεται ὅτι τὸ Συμβούλιον συνῆλθε προκειμένου νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου ποὺ ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς Σοβ. Ἑνώσεως καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ ἐκθέσεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ράσκ κατόπιν τῆς συνομιλίας του μὲ τοὺς τρεῖς ἑτέρους συναδέλφους του.

Τὸ Μόνιμον Συμβούλιον, ἀναφέρεται, ἐν ὄψει τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως συνεφώνησεν ὅπως ἐντείνῃ τὰς συνεννοήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐξηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ἐξ ὑπουργῶν Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, μετὰ τὴν συνάντησίν των εἰς Ὄσλο τὴν 10ην παρελθόντος Μαΐου.

Ἀκολούθως ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ΝΑΤΟ ἀναφέρεται εἰς ἀπόσπασμα τοῦ ἀνακοινωθέντος, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸν Μάϊον εἰς τὸ Ὄσλο καὶ τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἐσημείωσαν μὲ λύπην των τὴν ἔλλειψιν προόδου εἰς τὸ θέμα τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Γερμανίας καὶ ἐπανελάμβανε τὴν πεποίθησίν των ὅτι μία εἰρηνικὴ καὶ δικαία λύσις τοῦ προβλήματος δύναται νὰ ἐξευρεθῇ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Ἐκ τοῦ ΝΑΤΟ ἐδηλώθη ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ κ. Ράσκ ὡμίλησε σήμερον ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἐπηκολούθησεν εὐρεῖα καὶ ἐποικοδομητικὴ συζήτησις ἐπὶ τῶν δηλώσεών του. Ἤδη τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου θὰ συμβουλευθοῦν τὰς κυβερνήσεις των καὶ ἀναμένεται ὅτι τοῦτο θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου μετά τινας ἡμέρας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 5. Τὸ περιοδικὸν «Νιουσγουΐκ» γράφει σήμερον ὅτι ὡς ἐδήλωσε προσφάτως ὁ κ. Κρούστσεφ πρὸς τὸν κ. Μωκλόϋ, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐξέσπα πόλεμος μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἀμερικῆς, εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερισχύσῃ ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο.

Κατὰ τὸ αὐτὸ περιοδικόν,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΣΥΝΗΛΘΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΑΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 8. Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ συνεσκέφθη σήμερον μὲ τὰ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ἐγένετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπισκόπησις τῆς μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἐντάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βερολῖνον, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐκκλήσεως τοῦ κ. Κρούστσεφ περὶ διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον συμβουλευτικὸν σῶμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὸν πολιτικόν, στρατιωτικὸν καὶ πληροφοριακὸν τομέα, συνῆλθεν εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον.

Κατὰ τὴν γνωστὴν τακτικὴν τοῦ Συμβουλίου, οὐδεμία ἐγένετο ἐκ τῶν προτέρων ἀνακοίνωσις, ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα τῆς σημερινῆς συσκέψεως. Ἐπὶ πλέον, σήμερον δὲν ἀνεκοινώθησαν οὔτε κἂν τὰ ὀνόματα τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰς συνομιλίας.

Ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος μέχρι τῆς στιγμῆς ἀπέφυγε νὰ διατυπώσῃ οἱονδήποτε σχόλιον ἐπὶ τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐνδεχομένως θὰ ὑποχρεωθῇ τὰ κινητοποιήσῃ ἐφεδρείας καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς σοβιετικὰς μεραρχίας εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 8. Ἐκπρόσωπος τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἐδήλωσεν ἐν σχέσει μὲ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ὅτι κατ' αὐτὴν δὲν ἐγένετο λόγος περὶ τῶν χθεσινῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κρούστσεφ.

Ὁ ἐκπρόσωπος δὲν ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς διευκρινίσεις ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σκοποὺς τῆς συσκέψεως αὐτῆς, ἐπεβεβαίωσεν ὅμως τὸ γεγονὸς ὅτι παρευρέθη εἰς αὐτὴν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ὁ κ. Τζὼν Μακλόϋ, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται ὡς σημαῖνον ὅτι διεξήχθη συζήτησις εἴτε ἐπὶ τῆς κρίσεως τοῦ Βερολίνου, εἴτε ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Μακλόϋ, ὁ ὁποῖος εἶναι σύμβουλος τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, εἶχε προσφάτως συνομιλίας ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω δύο προβλημάτων μετὰ τοῦ κ. Κρούστσεφ εἰς τὴν παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον θερινὴν διαμονὴν τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΟΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 8. Ἡ ἐφημερὶς «Νιοῦ Γιὸρκ Τάϊμς» γράφει σήμερον ὅτι ἡ προοπτικὴ διὰ μίαν ὁριστικὴν εἰρήνευσιν εἰς τὸ Λάος εἶναι ἀβεβαία καὶ προσθέτει ὅτι, ὅταν τερματισθῇ ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, εἶναι πιθανὸν οἱ κομμουνισταὶ νὰ ἀναλάβουν ἐκ νέου τὴν ἐπίθεσιν καὶ νὰ ἐπιδιώξουν νὰ κυριαρχήσουν διὰ τῆς βίας εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Ἡ ἐφημερὶς λέγει ἐν συνεχείᾳ ὅτι, ἄν, ἐντὸς διμήνου, δὲν ἐπιτευχθῇ ὁριστικὴ συμφωνία, ἴσως δοθῇ στρατιωτικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Λάος.

ΒΙΕΝΤΙΑΝΕ, 8. Ὑπῆρχον πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύνοδος τοῦ Ἐθνικοῦ Κογκρέσσου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας κυβερνήσεως εἰς τὸν νέον πρωθυπουργόν. Εἶναι πιθανὸν τὴν πρωθυπουργίαν νὰ ἀναλάβῃ ὁ οὐδετερόφιλος πρώην πρωθυπουργὸς Σουβάνα Φοῦμα, ὁ ὁποῖος ἐπεφορτίσθη ἤδη μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συνομιλιῶν μὲ τοὺς ἄλλους ἡγέτας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἡγέτης τοῦ Πάθετ Λάο, Σουφανουβόγκ εἰδοποίησε ὅτι δὲν θὰ παραστῇ εἰς τὴν κοινὴν σύσκεψιν, ἂν δὲν πραγματοποιηθῇ αὐτὴ εἰς τὴν πόλιν Μπὰν Νανόμε, ἡ ὁποία κατέχεται ἀπὸ τοὺς ἀντάρτας.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΜΑΤΙΕΣ

Ἡ κυρὰ Ἄννα πάει κι' ἔρχεται ἀπὸ τὸ πρωΐ, ρίχνει μιὰ ματιὰ μέσα στὴ γράνα καὶ ξαναγυρίζει στὴ δουλειά της. Ἔχει μιὰ ἀνησυχία μεγάλη μέσα στὰ μάτια της, ποὺ τὰ ὑγραίνει κάποιος κρυφὸς πόθος.

Μέρες τώρα, ὁ ἄντρας της λείπει μὲ τὰ γρι—γρὶ γιὰ ψάρεμα. Ποῦ νἄναι; Ποῦ νὰ στέκεται; Τὸ λέει καὶ τὸ ξαναλέει, ρωτώντας κάτι ἀόρατο καὶ κάτι δυνατό. Κάτι, ποὺ θὰ ξεπεράσῃ τοῦ ματιοῦ τὴν ἀντοχή, κάτι ποὺ θὰ τρυπήσῃ τὴν ἀπόσταση καὶ θὰ βρῇ τὸν τόπο τῆς θάλασσας, ποὺ ὁ Νῖκος ἔχει κατασταλάξει μὲ τὰ δίχτυα του.

Παλεύει ὁ Νῖκος μὲ τῆς πικρῆς θάλασσας τὰ καπρίτσα. Παλεύει καὶ ἡ Ἄννα μὲ ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, φέρνοντας βόλτα τὸ μυαλό της σὲ ὁρίζοντες ἄγνωστους καὶ ἀνεξιχνίαστους. Καὶ παιδεύεται μ' αὐτὸ τὸ τριβέλλι μέρα νύχτα. Ὁ ὕπνος της εἶναι ἀλαφρὸς καὶ ἀνήσυχος, δουλεμένος μὲ τ' ἀγκίδια τῆς τρομάρας. Σὰν ἀπὸ ἐλάφι κυνηγημένο εἶναι στὴν καρδιά της τὸ αἰώνιο μαράζι τοῦ χωρισμοῦ.

Κι' ὅπως μοῦλεγε—«ψωμὶ ἤσυχο καὶ ξαπόστατο δὲν ἔφαγα μὲ τὸν ἄντρα μου». Χριστούγεννα καὶ Λαμπρὴ δὲν ἔχω καταλάβει, γιατὶ σπάνιες ἔτυχαν ἡ εὐκαιρίες νὰ τῆς περάσουμε μαζί. Ζηλεύω κυρὰ Εὔα μου τοὺς ἀνθρώπους τῆς στεριᾶς, ποὺ χαίρονται τῆς φαμίλιες τους καὶ τὰ σπίτια τους.

Καὶ γουστόζικα, ἁπλοϊκὰ καὶ ἄθῳα ἡ Ἄννα ἐξωμολογιότανε τίμια τὴ γνώμη της πὼς ἡ δουλειὰ τῆς ψαρικῆς, εἶναι δουλειὰ ἄχαρη καὶ ἀνάξια γιὰ φαμελιάρηδες καὶ γιὰ παντρεμένους. Ἀπόστασα νὰ κοιτάω τὴ θάλασσα μὲ τοὺς ἀφρούς της καὶ μὲ τὴ λύσσα της τὴ χειμωνιάτικη καὶ νὰ βλέπω τὴν ὀργή της, νὰ μὴ πραΰνεται ποτέ. Ἔτσι σεργιάνισα τὰ χρόνια τῆς ὕπαρξής μου καὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρὰ χωρισμὸς καὶ δάκρυ.

Καὶ ἡ τυφλὴ πίστη καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄντρα της, τὴν ἔκαμε νὰ φαίνεται τὴ στιγμὴ ἐτούτη μὲ τὸ λοξογερμένο κεφάλι της, σὰν κοριτσάκι ἕτοιμο νὰ κλάψῃ, ἔχοντας τὸ παράπονο μαζεμένο πάνω στὸ σαγόνι, ποὺ σιγότρεμε, κάνοντας ἕνα σωρὸ τρυποῦλες ἀπὸ τοὺς συσπασμένους μυῶνες. Καὶ σφιγγότανε ἡ κουβέντα της ἔτσι, ὥς που ν' ἀνέβῃ στῶν ματιῶν της τὰ πέλαγα καὶ νὰ χυθῇ στὰ μάγουλά της ὁ ἀχὸς τοῦ ἀπέραντου καϋμοῦ της.

Σήμερα ὅμως τὸ πρωῒ δὲν ἔχει στασό. Πάει κι' ἔρχεται ἀλαφιασμένη, κρυφοκυττώντας τὴ γράνα, ποὺ περνάει ἀνάμεσα ἀπὸ τῆς πορτοκαλιές. Καὶ δὲ βάσταξα νὰ μὴ τὴν ρωτήσω, βλέποντας νὰ σκούζῃ φανερὰ τοῦ μαρτυρίου της τὸ ἀγρίμι. Θἄχω ρίξει πάνω ἀπὸ δυὸ χιλιάδες ματιὲς σήμερα στὴ γράνα, μοῦ λέει. Κάτι λαγκεύει μέσα μου καὶ κάτι μοῦ ξηγάει πὼς ὁ Νῖκος θἄρθῃ. Καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Ἄννας μὲ πλούσια τὴ μερίδα τῆς χαρᾶς της, πηγαινοέρχεται κουβαλώντας μέσα της μιὰ λιμασμένη αἰσθηματικότητα. Μὰ τὸ φασματερὸ ὅραμά της ξαναρχινάει, βλέποντας τὸ Νῖκο της πάλι δυναστεμένο ἀπὸ σιδερένιες φουρτοῦνες. Κι' ἀμέσως τὸ πρόσωπο τῆς Ἄννας χλωμιάζει σὰν στεφάνι λουλουδιῶν. Καὶ στὰ ἤρεμα μεγάλα μάτια της χύνεται μιὰ γάζα ἀσπρουδερῆς καταχνιᾶς.

ΕΥΑ

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΤΟΡΟΣ ΝΙΜΕΛΛΕΡ

Ο ΙΔΙΟΣ ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, 8. Ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ πάστορος Μαρτὶν Νιεμέλλερ, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη χθὲς εἰς αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα εἶναι ἱκανοποιητική. Ὁ Νιεμέλλερ τέως κυβερνήτης ὑποβρυχίου κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ἐτραυματίσθη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀμπεράα, ὅτε τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ὡδήγει ὁ ἴδιος, προσέκρουσεν ἐπὶ δένδρου καὶ ἀνετράπη. Ἡ σύζυγος τοῦ πάστορος Ἔλσα καὶ ἡ οἰκονόμος του Φράου Δωροθέα Σοῦλτζ ἐφονεύθησαν ἐπὶ τόπου. Ὁ ἡλικίας 69 ἐτῶν πάστωρ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἐνεκλείσθη εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως λόγῳ τῆς ἀντιδράσεώς του ἐναντίον τοῦ Χιτλερικοῦ καθεστῶτος εἶναι πρόεδρος τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ μέλος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παγκοσμίου συμβουλίου τῶν ἐκκλησιῶν.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΤΟΥ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ ΑΔ. ΑΪΧΜΑΝ

ΥΠΗΡΞΕ ΤΥΦΛΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΑΝΗΚΟΥΣΤΟΙ ΑΙ ΦΡΙΚΑΛΕΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΡΑΞΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. Μεταδίδεται ἐξ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἰσραὴλ κ. Χάουσνερ ἤρχισε σήμερον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον δικάζεται ὁ Ἀδὸλφος Ἄϊχμαν, δραματικὴν ἀγόρευσιν, ἐξιστορῶν «τὰ ἄνευ προηγουμένου ἐγκλήματα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος», τὰ ὁποῖα διέπραξεν ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ τμήματος Ἑβραϊκῶν ὑποθέσεων τῆς Γκεσταπό.

Δεικνύων τὸν ἐντὸς τοῦ ἀλεξισφαίρου θαλαμίσκου εὑρισκόμενον κατηγορούμενον ὁ εἰσαγγελεύς., ὁ ὁποῖος εἶναι Πολωνικῆς καταγωγῆς, τὸν παρωμοίασε μὲ τὸν Χίτλερ.

»Οὗτος—ἐτόνισεν ὁ κ. Χάουσνερ—ὡμίλει ὡς ὁ Χίτλερ καὶ ἔδρα ὡς ἐκεῖνος. Οὗτος διέπραξε τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τοῦ Χίτλερ, ἀφοῦ προηγουμένως κατέστη τυφλὸν ὄργανον τῆς καταστρεπτικῆς μανίας τοῦ δικτάτορος».

Ὁ εἰσαγγελεὺς εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι «αἱ σκιαὶ τοῦ Χίτλερ καὶ τῶν συνενόχων του μᾶς περιστοιχίζουν».

Καθ' ὃν χρόνον ὁ εἰσαγγελεὺς ἀφηγεῖτο τὰς φρικαλεότητας, τὰς βαναύσους, τὴν ἀπάνθρωπον μεταχείρισιν καὶ ἐξευτελισμούς, τοὺς ὁποίους ὑφίσταντο οἱ Ἑβραῖοι, ὁ κατηγορούμενος ἐλάμβανε σημειώσεις ἐπὶ τοῦ σημειωματαρίου του.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἄϊχμαν συνεσπᾶτο συνεχῶς, καθ' ὃν χρόνον ὁ εἰσαγγελεὺς συνέχιζε τὴν ἀφήγησιν τῶν ὠμοτήτων ποὺ διεπράχθησαν ἀπὸ τοὺς Ναζί.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐτόνισε, μεταξὺ ἄλλων: «Μολονότι ἡ ναζιστικὴ Λερναία Ὕδρα δὲν ὑφίσταται ἀπὸ δεκαεξαετίας καὶ πλέον, ὁ Ἄϊχμαν δὲν ἐξεδήλωσεν οὔτε λύπην οὔτε μετάνοιαν δι' ὅσα ἔπραξεν. Ἀντιθέτως, εἰς τὰς καταθέσεις του οὗτος συνέχισε τὴν γνωστὴν ναζιστικὴν τακτικήν, ὁμολογήσας μετὰ κυνικότητος ὅτι ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων εἶχεν ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ».

Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ἐστράφησαν πρὸς τὸν Ἄϊχμαν, ὅταν ὁ εἰσαγγελεύς, μετὰ στιγμιαίαν δραματικὴν παῦσιν, συνέχισε:

«Καὶ εἰς τί πιστεύει ὁ ἄνθρωπος αὐτός; Ὁ κατηγορούμενος ὁμολογεῖ, ὅτι διὰ τοῦ ὅρκου, τὸν ὁποῖον ἔδωσεν εἰς τὸν Χίτλερ, ἀπαλλάσσεται κάθε εὐθύνης καὶ ὅτι αἱ πράξεις του συνεπῶς εἶναι ὅλως δικαιολογημέναι».

Ἀναλύων τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Ναζί, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Χάουσνερ εἶπε: «Ποίας ψυχοσυνθέσεως ἦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι διέπραττον ἐγκλήματα καὶ οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ δικαιολογηθοῦν ὅταν προσάγονται εἰς τὸ δικαστήριον»;

Ὁ Ἄϊχμαν συνέχισε τὰς σημειώσεις του, καθ' ὃν χρόνον ὁ εἰσαγγελεὺς ἔλεγεν εἰς τόνον δραματικόν, «ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς εὐσπλαχνίας εἶναι γνώρισμα ἀτόμων, εἰς τὰ στήθη τῶν ὁποίων πάλλει καρδία ἀνθρώπου. Ἐκεῖνοι ὅμως, τῶν ὁποίων ἡ καρδία εἶναι ἀπὸ πέτραν, οὔτε αἰσθάνονται λύπην, οὔτε συγκινοῦνται ἀκόμη καὶ ἂν τεθοῦν κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον τῶν φρικαλεοτήτων, τὰς ὁποίας διέπραξαν».

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Στεκόμεθα εἰς μίαν εἴδησιν. Περιείχετο εἰς τὰ μονόστηλα τῶν ἐφημερίδων ἐκεῖ ὅπου συχνότατα, εἶναι καὶ τὰ σημαντικώτερα. Ἀφορᾷ τὸ δάσος. Εἰδικώτερον τὴν προστασίαν του. Κάθε καλοκαῖρι ἀντιμετωπίζει τὸν μέγαν κίνδυνον. Παμπάλαιος καὶ ἀδυσώπητος ἐχθρός του, ἡ φωτιά, τὸ ἀπειλεῖ, τὸ πλήττει, τὸ καταστρέφει. Καὶ παίζεται ἐκεῖ ἕνα πραγματικὸ δρᾶμα. Οἱ ἄνθρωποι ἀκόμη καὶ οἱ πλησιέστεροι, δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται, τουλάχιστον εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν. Ἡ συγκίνησις κρατεῖ ὅσον καὶ οἱ φλόγες. Ὅταν αὐτὲς σβεσθοῦν τότε τὸ ἐνδιαφέρον στρέφεται πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. ἀτονεῖ, ἐξανεμίζεται. Ἄλλωστε, δὲν εἶναι περίεργον. Ἡ ζωὴ ὀρθώνει πολλὰ καὶ ἀγωνιώδη τὰ προβλήματά της, ὁ καιρὸς εἶναι ὀλίγος, περνᾷ γρήγορα καὶ ἡ δραστηριότης πρέπει νὰ καλύψῃ συγχρόνως πολλοὺς τομεῖς.

Ἐν τούτοις, ἀκριβῶς τότε, ἀκριβῶς ὅταν παύσῃ τὸ μακάβριον παιγνίδι τῆς φωτιᾶς, ὅταν σταματήσῃ ὁ χορὸς τῶν φλογῶν, ὅταν σβύσῃ τὸ ἀνατριχιαστικὸν πυροτέχνημα, ἀκριβῶς τότε ἔρχεται ἡ στιγμὴ τοῦ πένθους. Ἐκεῖ ποὺ τὸ πράσινο τοῦ δάσους ἐφιλοτέχνει τὴν σκηνογραφίαν τῆς ὀμορφιᾶς, τῆς πνευματικῆς ἁγνότητος, τῆς ψυχικῆς γαληνεύσεως ἐκεῖ ὅπου ἡ φύσις προσέφερε τὰ δῶρα της, μὲ τοὺς ἀπείρους τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους αὐτὴ γνωρίζει νὰ προσφέρῃ ἐκεῖ ἁπλώνεται τὸ πένθος. Ἡ μαυρίλα τῆς συμφορᾶς διότι περὶ συμφορᾶς πρόκειται. Ἡ ὀρφάνεια τῆς γῆς ἀπὸ τὸ θέλγητρον τοῦ δένδρου. Εἶναι ἕνας θάνατος βαρύς, ἀνατριχιαστικός, ἀδυσώπητος, ἐὰν προσέξετε τὴν περιοχήν, ποὺ ἔχει φρυγανήσει ἡ πυρκαϊά. Καὶ τὰ ἀποκαΐδια, ποὺ μένουν ὄρθια, κάτι ὡσὰν διαμαρτυρία, ὡσὰν παραστατικὸν ἀντίναγμα μαύρης ἀπελπισίας, ποὺ ἔρχεται νὰ γεμίσῃ τὸ τοπίον μὲ τὴν συναρπαστικὴ ἀπόγνωσί της, μὲ τὸν βουβὸν θρῆνον της. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δὲν εἶναι ἡ καταστροφὴ μόνον ὑπόθεσις αἰσθητικῆς ἀνατενίσεως. Εἶναι θέμα οὐσίας, οὐσίας οἰκονομικῆς καὶ ὑγιεινῆς. Ἀφορᾷ τὴν ζωὴν καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ ἔθνους. Καὶ δὲν χρειάζεται νὰ τὸ ἐξηγήσωμεν. Ἰσοδυναμεῖ μὲ πλῆγμα σκληρὸν διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ τόπου κάθε δένδρο, ποὺ καταστρέφεται.

Ἀλλὰ ἂς ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν λακωνικὴν εἴδησιν. Πρόκειται, ὡς πληροφορεῖ, νὰ δημιουργηθοῦν φυλάκια, παρατηρητήρια εἰς τὰ διάφορα δάση, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ ἀνιχνεύεται ἡ περιοχή, διὰ νὰ γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὴ τυχὸν πυρκαϊά. Ἡ ἔγκαιρος διαπίστωσίς των θὰ συντελῇ καὶ εἰς τὴν ἔγκαιρον ἀντιμετώπισίν των. Καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν τὸ κέρδος θὰ εἶναι μέγα. Διότι ὁ συναγερμός, ποὺ θὰ ἀκολουθῇ ἡ κινητοποίησις ποὺ θὰ γίνεται ταχέως, θὰ συντελοῦν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταστροφῆς. Ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς μικροτέραν ἔκτασιν. Εἶναι πράγματι, ἕνα εὔστοχον μέτρον καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀποδώσῃ.

Ἀλλὰ πέραν αὐτοῦ, ἐκεῖνο, ποὺ ἰδιαιτέρως χρειάζεται, ἐκεῖνο, ποὺ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀποδοτικόν, εἶναι τὸ νὰ ἀποκτηθῇ συνείδησις τοῦ δάσους. Αὐτὴ λείπει. Καὶ τὸ χειρότερον, λείπει καὶ ἀπὸ τοὺς λεγομένους μορφωμένους, οἱ ὁποῖοι ἅπαξ καὶ ἀφήσουν τὴν πόλιν, ἐννοοῦν νὰ συμπεριφερθοῦν ὡς κατακτηταί. Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἐξοχὴ ἐλευθερώνει. Ὅμως, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, δημιουργεῖ καὶ ηὐξημένας ὑποχρεώσεις. Φυσικὰ δὲ ἡ ἀποφυγὴ τῶν βανδαλισμῶν εἶναι ἐκ τῶν πρώτων. Καὶ δὲν ὑπάρχει χειρότερος βανδαλισμὸς ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν εἰς τὸ δάσος.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟ ΕΚΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ ΑΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ

Τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

2ον

Μετὰ τὴν ἐν Σελλασίᾳ ἧτταν τῶν Σπαρτιατῶν τὸ 221 π. Χ. ὑπὸ τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀντιγόνου τοῦ Δώσωνος, ἡ Ἀρκαδία ἠκολούθησε τὴν τύχην τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας τῆς ὁποίας τὰ ὅρια ἐπεξετάθησαν καὶ σχεδὸν ὅλη ἡ Πελοπόννησος περιῆλθεν εἰς τὸν Ἀχαϊκὸν Σύνδεσμον.

Εἰς τὴν Ἡραίαν ἀρχαίαν πόλιν τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ, ὑπῆρχον ἀρχαιότατον ἱερὸν τῆς Ἥρας, ναοὶ τοῦ Διονύσου καὶ Πανὸς καὶ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ μετὰ λουτρῶν καὶ δένδρων μυρσινῶν.

Ἡ Θελφοῦσα ἢ Τέλφουσα, πόλις τῆς βορειοδυτικῆς Ἀρκαδίας, κειμένη παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λάδωνος, ἤκμασε κατὰ τοὺς κλασικοὺς χρόνους καὶ εἶχε ἱερὸν τῶν 12 Ὀλυμπίων θεῶν καὶ ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐν ἔτει 222 π. Χ. κατελήφθη ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Δώσωνος, βασιλέως τῆς Μακεδονίας καὶ ὑπεχρεώθη νὰ μετάσχῃ τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας ὑποστᾶσα τὰς τύχας τῆς Ἀρκαδίας καὶ Ἀχαΐας. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Παυσανίου εὑρίσκετο αὐτὴ ἐν παρακμῇ.

Τὴν Ψωφῖδα, καὶ αὐτὴν πόλιν τῆς Ἀρκαδίας, κειμένην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἐρυμάνθου, ἐκυρίευσε τὸ 219 π. Χ. ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Ε΄, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ Αἰτωλῶν καὶ Ἠλείων. Ταύτην παρέδωσεν ὁ Φίλιππος εἰς τοὺς Ἀχαιούς, τῶν ὁποίων τὴν τύχην ἠκολούθησεν αὐτὴ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους

Αἱ Καλλίσται, ἑτέρα ἀρκαδικὴ πόλις, τοποθετουμένη παρὰ τὴν σημερινὴν Πιάναν, ἐγένετο αὐτόνομος πόλις μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Φιλοποίμενος (ἀκμάσαντος τὸ 190—183 π. Χ.) καὶ συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας.

Ἡ Φενεός, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀρκαδίας, ἔκειτο εἰς τὴν βορείαν ὄχθην τῆς ὁμωνύμου λίμνης κατὰ τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα συνηντῶντο τὰ ὅρια τῶν Φενεατῶν, Ὀρχομενίων καὶ Καφυατῶν. Κατὰ τὸν Παυσανίαν, εἶχεν ἡ Φενεὸς φύσει ὀχυρὰν ἀκρόπολιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε ναὸς τῆς Τριτωνείας Ἀθηνᾶς καὶ χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ Ἱππίου Ἀπόλλωνος.

Τὴν ἀρχαίαν Κύναιθαν κατατάσσουν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν σημερινῶν Καλαβρύτων. Κατὰ τὸν λεγόμενον Συμμαχικὸν πόλεμον (220—217 π. Χ.) ἐκυρίευσαν αὐτὴν διὰ προδοσίας οἱ Αἰτωλοὶ καὶ κατόπιν τὴν ἐπυρπόλησαν.

Ἑτέρα ἀξιόλογος πόλις ἡ Κλειτορία, ἐρείπια τῆς ὁποίας σῴζονται εἰς τὸ χωρίον Ἄνω Κλειτορία, εἶχεν ἱερὰ τῆς Δήμητρος, τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Εἰλειθυίας, ναοὺς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν Διοσκούρων καὶ θέατρον. Ἦτο πατρὶς τῶν γλυπτῶν Σαμόλα καὶ Ἀριστοδήμου καὶ Δαμέα καὶ ὑπὸ τῶν Κλειτορίων ἀνετέθη εἰς τὴν Ὀλυμπίαν μέγα χάλκινον ἄγαλμα τοῦ Διός.

Ἡ Κερύνεια ἦτο κατ' ἀρχὰς ὀρεινὸν ὀχύρωμα τῆς Ἑλίκης, ἀργότερον ὅμως ἐξειλίχθη εἰς πόλιν καὶ κατετάσσετο εἰς τὰς 12 πόλεις τῆς Ἀχαΐας. Τὸ 276 π. Χ. ὁ τύραννος αὐτῆς Ἰσέας κατέθεσεν αὐτοπροαιρέτως τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν προσήρτησεν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν Συμπολιτείαν, τῆς ὁποίας στρατηγὸς ἔγινε περὶ τὸ 2‿6 π. Χ. ὁ Κυρηνίτης Μάργος ἢ Μάρκος.

***

Τὴν πρόσληψιν μισθοφόρων, ἤτοι ἐπὶ μισθῷ πολεμιστῶν, ὑπὸ τοῦ Ρωμαίου ὑπάτου Γναίου Δομιτίου ἀπὸ πόλεις τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἀρκαδίας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Γαλατῶν, φαίνεται ὅτι ὑπαγόρευσεν οὐχὶ ἡ ἀνεπάρκεια ρωμαϊκῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐκ τῆς κανονικῆς στρατολογίας, ἀλλὰ ἡ χρησιμοποίησις εἰδικευμένων πολεμιστῶν. Ἀναφέρεται δὲ ὅτι οἱ Ἀρκάδες ἦσαν περίφημοι τοξόται καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ὀνομαστοὶ σφενδονῆται.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἱ κάτοικοι πτωχῶν χωρῶν αὐτῆς, ἐλλείψει πόρων ζωῆς, προσεφέροντο ὡς μισθοφόροι στρατιῶται, πολεμοῦντες ὑπὲρ τοῦ προσφέροντος τὸν μισθόν. Ἀχαϊκὰ στρατεύματα τριῶν εἰδικοτήτων, ἤτοι τοξόται, ἱππεῖς καὶ σφενδονῆται, εἶχον ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν εἰς τοὺς ἑλληνιστικοὺς χρόνους. Ἀναμ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα